

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 23. Jänner 1943.

7. Stück.

Preis: K 1:80.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 23. ledna 1943.

Cena: K 1:80.

Částka 7.

Inhalt: (15 und 16.) 15. Erklärung über die gegenseitige Anerkennung und Vollstreckung von gerichtlichen Entscheidungen im Verhältnis zu den besetzten niederländischen Gebieten. — **16.** Verordnung zur Änderung der Bestimmungen über die Admissionsgebühr.

Obsah: (15. a 16.) 15. Prohlášení o vzájemném uznání a vykonatelnosti soudních rozhodnutí v poměru k obsazeným územím nizozemským. — **16.** Nařízení, kterým se mění ustanovení o poplatku admisioním.

15.

Erklärung des Justizministers vom 11. Dezember 1942

über die gegenseitige Anerkennung und Vollstreckung von gerichtlichen Entscheidungen im Verhältnis zu den besetzten niederländischen Gebieten.

Auf Grund der §§ 79 und 84 des Gesetzes vom 27. Mai 1896, R. G. Bl. Nr. 79, über das Exekutions- und Sicherungsverfahren (Exekutionsordnung) wird vom Justizminister verordnet:

§ 1.

Auf Grund der in Zivil- und Handelssachen ergangenen Entscheidungen der bürgerlichen Gerichte in den besetzten niederländischen Gebieten darf die Exekution oder die Vornahme einzelner Exekutionshandlungen nur dann und in dem Maße stattfinden, als die Gegenseitigkeit laut der Verordnung des Reichskommissars für die besetzten niederländischen Gebiete vom 6. Juli 1942, Nr. 70 Verordnungsblatt für die besetzten niederländischen Gebiete, über die Anerkennung und Vollstreckung deutscher Entscheidungen in Zivil- und Handelssachen verbürgt ist.

§ 2.

(1) Die im § 1 angeführte Verordnung und die im § 11 der bezogenen Verordnung enthaltenen Bestimmungen werden als Anlage kundgemacht.

Prohlášení ministra spravedlnosti ze dne 11. prosince 1942

o vzájemném uznání a vykonatelnosti soudních rozhodnutí v poměru k obsazeným územím nizozemským.

Podle §§ 79 a 84 zákona ze dne 27. května 1896, č. 79 ř. z., o řízení exekucním a zajišťovacím (exekuční řád), nařizuje ministr spravedlnosti:

§ 1.

Podle rozhodnutí občanských soudů v obsazených nizozemských územích, vydaných ve věcech občanských a obchodních, smí dojít k exekuci nebo k provedení jednotlivých exekučních úkonů jen tehdy a potud, pokud jest zaručena vzájemnost podle nařízení říšského komisaře pro obsazená nizozemská území ze dne 6. července 1942, č. 70 Verordnungsblatt für die besetzten niederländischen Gebiete, o uznání a vykonatelnosti německých rozhodnutí ve věcech občanských a obchodních.

§ 2.

(1) Nařízení uvedené v § 1 a předpisy obsažené v § 11 uvedeného nařízení se vyhlášují v příloze.

(2) Die Bestimmungen der im § 1 angeführten Verordnung sind sinngemäß anzuwenden. Insofern dabei nichts Abweichendes bestimmt ist, haben die Bestimmungen des Zweiten Titels der Exekutionsordnung (§§ 79 bis 84 E. O.) über Exekution auf Grund im Auslande errichteter Akte und Urkunden Anwendung zu finden.

§ 3.

Diese Erklärung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft; sie wird vom Justizminister durchgeführt.

Dr. Krejčí m. p.

Anlage zur Erklärung Stg. Nr. 15/1943.

I.

Verordnung

des Reichskommissars für die besetzten niederländischen Gebiete über die Anerkennung und Vollstreckung deutscher Entscheidungen in Zivil- und Handelssachen.

Auf Grund des § 5 des Erlasses des Führers über Ausübung der Regierungsbefugnisse in den Niederlanden vom 18. Mai 1940 (RGBl. I, S. 778) verordne ich:

§ 1.

Die in Zivil- und Handelssachen ergangenen Entscheidungen der bürgerlichen Gerichte im Deutschen Reiche einschließlich des Protektorats Böhmen und Mähren, die dort Rechtskraft erlangt haben, werden anerkannt, soweit sich nicht aus den §§ 2 bis 7 etwas anderes ergibt.

§ 2.

Nicht anerkannt werden Entscheidungen im Arrestverfahren und im Verfahren auf Erlaß einer einstweiligen Verfügung sowie Entscheidungen im Konkurs-, Vergleichs- und Ausgleichsverfahren.

§ 3.

Eine Entscheidung wird nicht anerkannt, wenn bei entsprechender Anwendung der niederländischen Zuständigkeitsvorschriften ein Gericht im Deutschen Reiche zu ihrem Erlaß nicht zuständig gewesen wäre.

(2) Předpisů nařízení uvedeného v § 1 budež použito přiměřeně. Pokud při tom není stanoveno nic jiného, platí ustanovení druhého titulu exekučního řádu (§§ 79 až 84) o exekuci podle spisů a listin zřízených v cizině.

§ 3.

Toto prohlášení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr spravedlnosti.

Dr. Krejčí v. r.

Příloha k prohlášení č. 15/1943 Sb.

I.

Nařízení

říšského komisaře pro obsazená nizozemská území o uznání a výkonu německých rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.

Podle § 5 výnosu Vůdce ze dne 18. května 1940 (Říš. zák. I, str. 778) o výkonu vládních oprávnění v Nizozemsku nařizují:

§ 1.

Rozhodnutí občanských soudů v Německé říši, počítajíc v to Protektorát Čechy a Morava, vydaná v občanských a obchodních věcech, jež tam nabyla právní moci, budou uznána, pokud nevyplývá něco jiného z §§ 2 až 7.

§ 2.

Nebudou uznána rozhodnutí v řízení obstarákovém a v řízení k vydání prozatímního opatření, jakož i rozhodnutí v řízení konkursním, narovnacím a vyrovnacím.

§ 3.

Rozhodnutí nebude uznáno, jestliže by při přiměřeném použití nizozemských předpisů o příslušnosti nebyl býval soud v Německé říši příslušný k jeho vydání.

§ 4.

Ist der unterlegene Beklagte Niederländer oder niederländischer Untertan und hat er sich auf den Rechtsstreit nicht eingelassen, so wird die Entscheidung nur anerkannt, wenn dem Beklagten oder seinem zur Empfangnahme ermächtigten Vertreter die das Verfahren einleitende Ladung oder Verfügung rechtzeitig persönlich oder im Wege der niederländischen Rechtshilfe zugestellt worden ist.

§ 5.

Eine Entscheidung wird nicht anerkannt, wenn darin bezüglich eines Niederländers oder eines niederländischen Untertanen bei der Beurteilung der Handlungsfähigkeit, der gesetzlichen Vertretung, eines familien- oder erbrechtlichen Verhältnisses oder einer Abwesenheits- oder Todeserklärung nicht niederländisches sachliches Recht mit Einschluß des niederländischen internationalen Privatrechts angewandt worden ist, soweit die Entscheidung bei Anwendung dieses Rechtes für eine niederländische Partei günstiger gewesen wäre.

§ 6.

Eine Entscheidung wird nicht anerkannt, soweit die Anerkennung der Rechtskraft der Entscheidung eines niederländischen Gerichtes widersprechen würde.

§ 7.

Eine Entscheidung wird nicht anerkannt, wenn durch sie eine Handlung oder Unterlassung erzwungen werden soll, die oder deren Erzwingung nach dem in den besetzten niederländischen Gebieten geltenden Recht ausdrücklich verboten ist.

§ 8.

(1) In einem gerichtlichen Verfahren wird nur geprüft, ob die Voraussetzungen der Anerkennung vorliegen; dabei ist das Gericht an die tatsächlichen Feststellungen der Entscheidung nicht gebunden. Zum Nachweise, daß die Entscheidung rechtskräftig ist, genügt eine Bescheinigung der nach deutschem Recht für deren Abgabe zuständigen Behörde.

(2) Eine Prüfung der Gesetzmäßigkeit der Entscheidung findet nicht statt.

§ 9.

(1) Soweit Entscheidungen anzuerkennen sind, werden sie auf Antrag für vollstreckbar erklärt, vorausgesetzt, daß sie im Deutschen Reiche vollstreckbar sind.

§ 4.

Jestliže žalovaný, který podlehl ve sporu, je Nizozemec nebo nizozemský poddaný a nevstoupil do sporu, pak bude rozhodnutí uznáno jen, jestliže obsílka nebo opatření spor zahajující mu nebo jeho k přijímání oprávněnému zástupci byly doručeny včas osobně nebo cestou nizozemské právní pomoci.

§ 5.

Rozhodnutí nebude uznáno, jestliže v něm co do Nizozemce nebo nizozemského poddaného při posuzování způsobilosti k jednání, zákonného zastoupení, rodinně-právního nebo dědicko-právního poměru nebo prohlášení nepřítomným nebo mrtvým nebylo použito nizozemského hmotného práva, počítajíc v to nizozemské mezinárodní soukromé právo, pokud rozhodnutí při použití tohoto práva by bylo bývalo příznivější pro nizozemskou stranu.

§ 6.

Rozhodnutí nebude uznáno, pokud by uznání odporovalo právní moci rozhodnutí nizozemského soudu.

§ 7.

Rozhodnutí nebude uznáno, jestliže jím má býti vynuceno konání nebo opominutí, které nebo vynucení kterého je výslovně zakázáno podle práva platného v obsazených nizozemských územích.

§ 8.

(1) V soudním řízení se toliko zkoumá, zda jsou dány podmínky uznání; při tom soud není vázán na skutková zjištění rozhodnutí. K průkazu, že rozhodnutí je pravoplatné, postačí osvědčení úřadu příslušného podle německého práva k jeho vydání.

(2) Zákonitost rozhodnutí nesmí býti zkoumána.

§ 9.

(1) Pokud jest rozhodnutí uznati, budou prohlášena na návrh za vykonatelná za předpokladu, že jsou vykonatelná v Německé říši.

(2) Das Gesuch um Vollstreckbarerklärung wird durch Vermittlung des Reichskommissars für die besetzten niederländischen Gebiete (Generalkommissar für Verwaltung und Justiz) bei dem zuständigen Gericht eingereicht.

(3) Zum Nachweise, daß die Entscheidung vollstreckbar ist, genügt eine Bescheinigung der nach deutschem Recht für deren Abgabe zuständigen Behörde.

(4) Auf das Verfahren bei der Vollstreckbarerklärung finden die Artikel 27 bis 32 des Gesetzes vom 12. Juni 1909 (Staatsblatt Nr. 141) mit der Maßgabe Anwendung, daß die Entscheidungen, die dem Antragsteller bekanntzugeben sind, über den Generalsekretär im Ministerium für Justiz und den Reichskommissar (Generalkommissar für Verwaltung und Justiz) geleitet werden.

(5) Der Antrag und seine Anlagen können in deutscher Sprache gehalten sein. Ist der Antrag in deutscher Sprache gehalten, so wird den im Absatz 4 erwähnten Entscheidungen eine deutsche Übersetzung beigefügt. Die Kosten einer notwendigen Übersetzung streckt der Antragsteller vor.

§ 10.

(1) Will eine Partei die Vollstreckung einer niederländischen Entscheidung im Deutschen Reich durch eine Klage auf Erlaß eines Vollstreckungsurteils oder durch einen Exekutionsantrag betreiben, so bescheinigt ihr das Gericht oder der Vorsitzende des Gerichts, das die Entscheidung erlassen hat, auf Antrag gebührenfrei, daß die Entscheidung rechtskräftig ist.

(2) Das Gericht oder der Vorsitzende des Gerichts erteilen die Bescheinigung nur, wenn die Entscheidung den Sichtvermerk des Reichskommissars für die besetzten niederländischen Gebiete (Generalkommissar für Verwaltung und Justiz) trägt. Die Partei beantragt den Sichtvermerk durch Vermittlung des Generalsekretärs im Ministerium für Justiz. Dem Antrag ist eine deutsche Übersetzung der Entscheidung beizufügen; die Übersetzung muß von einem beeidigten Dolmetscher hergestellt sein.

§ 11.

(1) Diese Verordnung tritt am Tage ihrer Verkündung in Kraft.

(2) Gleichzeitig treten die §§ 2 und 3, Absätze 2 und 3, der Verordnung Nr. 230/1941 über die Befreiung deutscher Staatsangehöriger und Angehöriger des Protektorats Böh-

(2) Žádost o prohlášení vykonatelnosti jest podati u příslušného soudu prostřednictvím říšského komisaře pro obsazená nizozemská území (generálního komisaře pro správu a spravedlnost).

(3) K průkazu, že rozhodnutí je vykonatelné, postačí osvědčení úřadu příslušného podle německého práva k jeho vydání.

(4) Na řízení při prohlášení vykonatelnosti jest použití článků 27 až 32 zákona ze dne 12. června 1909 (Staatsblatt č. 141) s tou změnou, že rozhodnutí, jež mají navrhovateli býti oznámena, se zasílají skrze generálního tajemníka v ministerstvu spravedlnosti a říšského komisaře (generálního komisaře pro správu a spravedlnost).

(5) Návrh a jeho přílohy mohou býti vyhotoveny v německé řeči. Je-li návrh vyhotoven v německé řeči, připojí se k rozhodnutím uvedeným v odstavci 4 německý překlad. Útraty nezbytného překladu zakládá navrhovatel.

§ 10.

(1) Chce-li strana vymáhati vykonání nizozemského rozhodnutí v Německé říši žalobou ná vydání rozsudku o vykonatelnosti nebo exekucním návrhem, osvědčí soud nebo předseda soudu, který vydal rozhodnutí, a to bez poplatků k návrhu, že rozhodnutí jest pravoplatné.

(2) Soud nebo předseda soudu udělí osvědčení jen, jestliže rozhodnutí je opatřeno nahlédacím záznamem říšského komisaře pro obsazená nizozemská území (generálního komisaře pro správu a spravedlnost). Strana navrhne nahlédací záznam prostřednictvím generálního tajemníka v ministerstvu spravedlnosti. K návrhu jest připojiti německý překlad rozhodnutí; překlad musí býti vyhotoven přísežným tlumočnickem.

§ 11.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Zároveň pozbývají účinnosti §§ 2 a 3 odstavce 2 a 3 nařízení č. 230/1941 o zproštění německých státních příslušníků a příslušníků Protektorátu Čechy a Morava od zá-

men und Mähren von der Verpflichtung zur Sicherheitsleistung für Prozeßkosten und über die Bewilligung des Armenrechts an deutsche Staatsangehörige und Angehörige des Protektorats Böhmen und Mähren außer Kraft.

Den Haag, am 6. Juli 1942.

Der Reichskommissar für die besetzten niederländischen Gebiete:

Seyss-Inquart m. p.

(Verordnungsblatt für die besetzten niederländischen Gebiete, Stück 16, ausgegeben am 7. Juli 1942, S. 336 ff.)

II.

Die im § 11, Absatz 2 dieser Verordnung aufgehobenen Bestimmungen haben folgenden Wortlaut:

§ 2.

(1) Auf vom niederländischen Richter ausgesprochene Verurteilungen in die Prozeßkosten, die im Großdeutschen Reich mit Einschluß des Protektorats Böhmen und Mähren kostenfrei für vollstreckbar erklärt werden können, finden die Artikel 23, 24 und 32 des Gesetzes vom 12. Juni 1909 (Staatsblatt Nr. 141) sowie § 1 der Verordnung Nr. 195/1940 über den Rechtshilfeverkehr in Zivilsachen zwischen den besetzten niederländischen Gebieten und dem Großdeutschen Reich mit Einschluß des Protektorats Böhmen und Mähren entsprechende Anwendung.

(2) Die vorzulegenden Übersetzungen in die deutsche Sprache werden von einem vereidigten Dolmetscher hergestellt; dieser bescheinigt, daß die Übersetzung dem übersetzten Text entspricht; die Kosten der Übersetzung fallen demjenigen zur Last, in dessen Interesse die Übersetzung hergestellt wird.

§ 3.

(2) Dem Gesuch um kostenfreie Vollstreckbarerklärung ist eine Erklärung der nach deutschem Recht für die Abgabe einer solchen Erklärung zuständigen Behörde darüber beizufügen, daß die Entscheidung die Rechtskraft erlangt hat.

(3) Bei der Vollstreckbarerklärung im Sinne des Absatzes 1 finden die Artikel 27 bis 32 des Gesetzes vom 12. Juni 1909 (Staatsblatt Nr. 141) und § 2 der Verordnung Nr. 195/1940 entsprechende Anwendung.

vazku skládati jistotu za útraty sporu a o povolání práva chudých německým státním příslušníkům a příslušníkům Protektorátu Čechy a Morava.

V Haagu dne 6. července 1942.

Říšský komisař pro obsazená nizozemská území:

Seyss-Inquart v. r.

(Věstník pro obsazená nizozemská území, částka 16, vydána dne 7. července 1942, str. 336.)

II.

Ustanovení zrušená v § 11, odst. 2 tohoto nařízení zní takto:

§ 2.

(1) Na odsouzení k placení útrat sporu, vyslovená nizozemským soudem, jež ve Velkoněmecké říši, počítajíc v to Protektorát Čechy a Morava, mohou býti bezplatně prohlášena za vykonatelná, jest přiměřeně použití článků 23, 24 a 32 zákona ze dne 12. června-1909 (Staatsblatt č. 141), jakož i § 1 nařízení č. 195/1940 o právním styku v občanských věcech mezi obsazenými nizozemskými územími a Velkoněmeckou říší, počítajíc v to Protektorát Čechy a Morava.

(2) Překlady do německého jazyka, jež jest předložiti, budou vyhotoveny přísežným tlumočnickem; tento osvědčí, že překlad odpovídá překládanému znění; útraty překladu jdou na vrub toho, v jehož zájmu se vyhotovuje překlad.

§ 3.

(2) K návrhu za bezplatné prohlášení vykonatelnosti jest připojiti prohlášení úřadu příslušného podle německého práva pro vydání takového prohlášení o tom, že rozhodnutí nabylo právní moci.

(3) Při prohlášení vykonatelnosti po rozumu odstavce 1 jest přiměřeně použití článků 27 až 32 zákona ze dne 12. června 1909 (Staatsblatt č. 141) a § 2 nařízení č. 195/1940.